

PARAULA DE VIDA

Desembre 2024

«Per a Déu no hi ha res impossible» (Lc 1,37).

Som en el relat de l'Anunciació. L'àngel Gabriel visita Maria de Natzaret per fer-li conèixer els plans de Déu envers ella: concebrà i tindrà un fill, Jesús, que "serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim" (Lc 1, 32). Aquest episodi segueix d'altres de l'Antic Testament que narren naixements prodigiosos de mares estèrils o molt grans, els fills de les quals tindran un paper important en la història de la salvació. Aquí Maria, encara que vol adherir-se amb llibertat plena a la missió d'esdevenir mare del Messies, es pregunta com podrà ser això, si ella és verge. Gabriel li garanteix que no serà obra humana: "L'Esperit Sant vindrà damunt teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra" (Lc 1, 35). I afegeix:

«Per a Déu no hi ha res impossible».

Aquesta certesa, que significa que cap declaració o promesa de Déu quedarà sense aconseguir-se –perquè no hi ha res d'impossible per a Ell–, podria formular-se també així: res no és impossible amb Déu. De fet, el matís del text grec *amb*, o bé *a prop de* o *juntament amb Déu*, posa en relleu la nostra proximitat amb Ell. Quan els éssers humans estem a prop de Déu i adherim lliurement a la seva voluntat, res no ens és impossible.

«Per a Déu no hi ha res impossible».

Com posar en pràctica aquesta Paraula de Vida? Abans de res, cal creure amb tota confiança que Déu pot actuar dintre –i fins i tot més enllà– dels nostres límits i febleses, i també en les condicions més fosques de la vida.

Aquesta fou l'experiència de Dietrich Bonhoeffer, el qual, durant l'empresonament que el portaria a ser condemnat a mort, va escriure: "Hem de submergir-nos una vegada i una altra en el viure, parlar, sofrir i morir de Jesús per reconèixer el que Déu promet i aconsegueix. És cert [...] que per a nosaltres ja no hi ha res impossible, perquè no hi ha res d'impossible per a Déu; [...] Certament, no hem d'exigir res; i tot i això, ho podem demanar tot. És veritat que en el patiment hi ha amagada la nostra alegria; i en la mort, la nostra vida... A tot això, Déu ha dit el seu "sí" i el seu "amén" en Crist. Aquest "sí" i aquest "amén" són el terreny sòlid sobre el qual ens fonamentem"¹.

«Per a Déu no hi ha res impossible».

Davant la incapacitat que sentim d'aconseguir una "possible" vida coherent, la dimensió comunitària juga un paper determinant a l'hora de tractar de superar aquesta aparent "impossibilitat", tal com fan els deixebles que viuen entre ells el manament nou de Jesús i fan possible que la potència del Crist ressuscitat faci estada en ells i entre ells. Chiara Lubich va escriure l'any 1948 a un grup de joves religiosos: "Endavant! No amb la nostra força, mesquina

¹ D. Bonhoeffer, *Resistenza e resa*, San Paolo, Cinisello Balsamo 1988, p. 474. Dietrich Bonhoeffer (1906–1945) fou un teòleg i pastor luterà alemany, activista en la resistència al nazisme.

i feble, sinó amb l'omnipotència de la unitat. He notat i constatat que Déu entre nosaltres fa allò que sembla impossible: el miracle! Si ens mantenim fidels al nostre compromís [...], el món veurà la unitat i, per la unitat, la plenitud del Regne de Déu”².

Fa uns anys, quan vivia a l'Àfrica, sovint em trobava amb joves que volien viure com a cristians i m'explicaven les nombroses dificultats amb què es trobaven cada dia en el seu entorn per restar fidels als compromisos de la fe i als ensenyaments de l'Evangelí. En parlàvem durant hores i a la fi arribàvem sempre a la mateixa conclusió: “Tot sols és impossible, però junts ho podem aconseguir”. Jesús mateix ho garanteix quan promet: “On n’hi ha dos o tres de reunits en el meu nom –és a dir, en el meu amor–, jo soc allí enmig d’ells” (Mt 18,20). I amb Ell, tot és possible.

Augusto Parodi Reyes i l'equip de la Paraula de Vida

² C. Lubich, *El primer amor. Cartas de los inicios*. 1943–1949. Ciudad Nueva. Madrid 2018, 180.